

Prekenverkstedet

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

6. søndag i påsketiden – 9. mai 2021

Prekentekest: Matt. 7,7 – 12

Lesetekst I: Dan. 9,17 – 19

Lesetekst II: 3. Joh. 11

Bønn til en levende Gud

«Bønn blir bare meningsfull når vi ber til en som hører. Slik er det med Israels Gud og Jesu himmelske Far». (Kaj Kjær-Hansen: Matteusevangeliet.)

Vi er privilegerte, vi som tror på Bibelens Gud. Våre bønner er ikke bare ord som sies ut i løse luften eller formularer som rettes mot gjenstander gjort av menneskehender.

Våre bønner er adressert til en som hører og som kan gripe inn, Gud, han som er himmelens og jordens skaper og vår Far.

Mange mennesker kan vitne om hvordan Gud hørte deres bønn og handlet, ofte på forunderlig vis.

Brødunderet på påskeleiren

Det var bare noen timer igjen til leiren skulle begynne. Alarmen går! En av lederne har konstatert at det er altfor lite brød i fryseren. Det vil aldri bli nok for hele leiren fra onsdag til mandag. Hva gjør vi nå?

Det blir kalt inn til rådslagning. Konklusjonen ble at her måtte vi be til Gud. Og vi ba. Bønnemøtet ble avsluttet og lederne gikk for å fortsette forberedelsene til at leirdeltakerne skulle komme.

Etter en stund kommer husmor til oss og forteller at hun nettopp har fått en telefon. Den var fra en baker i ei av nabobygdene. Han hadde opplevd noe han aldri før hadde opplevd. Det var onsdag før påske, og han hadde mye brød til overs. Nå hadde det seg slik at han skulle kjøre sønnen sin til leiren litt senere på dagen. Spørsmålet var om vi hadde bruk for noe brød, så kunne han ta med en sekk(!). Det ble nok brød til hele leiren. Så ble det bønnemøte med takk som hovedtema.

Gud hører når vi ber

Vi hadde bruk for brød, men vi hadde også bruk for en erfaring med at Gud hører våre bønner og gir svar.

Noen vil kanskje si at dette er toppen på naiviteten. Brødene ville vel kommet likevel. For meg var og er dette et vitnesbyrd om en Gud som hører når vi ber. De fleste av oss som var med i lederteamet på leiren er til vanlig ganske jordnære mennesker. Denne opplevelsen ble en forunderlig stadfestelse på at vi har med en levende og virksom Gud å gjøre.

Det er dette teksten vår, fra Bergprekenen, skal minne oss om i dag.

Gud har åpnet bønnens vei og mulighet for oss. Vi skal få komme med alt det som ligger oss på hjertet, eller som salmisten uttrykker det i Salme 62: «Stol alltid på ham, dere folk, øst ut deres hjerte for ham! Gud er vår tilflukt!»

For oss som tror på en levende og virksom Gud skulle det å be til Gud, i både gode og mindre gode dager, være det mest naturlige vi kan foreta oss. «Legg alt dere har på hjertet, fram for Gud» (Fil.4,6). «Bønnen er troens svar på Guds tale og handling» (K. Kjær-Hansen).

Guds svarer

Ikke alle vil få en slik erfaring som vi fikk på påskeleiren. Det betyr ikke at Gud ikke hører eller vet om oss og den situasjonen vi er i.

Teksten vår minner oss om at Gud er grunnleggende god. For å få fram dette bruker Jesus her en gammel rabbinsk talemåte. Han resonnerer fra noe som er mindre til det som er større, fra menneskelige forhold til det guddommelige. Når vi som er mennesker, og som tilhører en slekt som i bunn og grunn hadde vendt ryggen til Gud, kan gi våre barn det som er godt, hvor mye mer skulle ikke «deres Far i himmelen gi gode gaver til dem som ber ham!» (v.11)

Gud vil det beste for menneskene. Han sørger for sine. Det beste vi kan be Gud om er å få del i hans rike, i hans store og evige Frelse.

Den gylne regel

Teksten vår avsluttes med det som gjerne er blitt kalt «den gylne regel». I utgangspunktet kan det synes noe merkelig at dette verset har blitt tatt med i søndagens tekst. Det synes ikke å være noen umiddelbar kobling mellom oppfordringen til å be om alle ting og regelen om at «alt dere vil at andre skal gjøre mot dere, det skal dere gjøre mot dem.»

Bønn er mer enn å framsi ord og ønsker om ting vi vil skal skje. Bønn er å gå inn i Guds nærhet med våre liv. Der, innfor Gud, stiller du deg åpen for å få være et redskap for Gud, for å tjene ham og dine medmennesker.

I møte med dine medmennesker er den gylne regel et ideal å strekke seg mot. Slik vil Gud at vi skal være her i denne verden.

Kjærligheten som Gud har vist deg og meg skal gjenspeiles i vårt møte med vår neste. Slik kan vi være med å fremme Guds rike her i verden.

Den gyldne regel er ikke et tilfeldig valgt uttrykk. Det er selve grunntanken i det gamle testamentet («loven og profetene»). Og her i Bergprekenen gjør Jesus dette til en del av sitt budskap til disiplene, - og til oss.

Odd Bjarne Skogestad

Tidl. misjonssekretær i DNI Bergen

oddbskogestad@gmail.com